

Nr 126.

Av herr **Laurin**, om anslag till svenska landsbygdens ungdomsförbund.

Riksdagen har som bekant genom olika anslag velat främja det fria folkbildningsarbetet bland landets ungdom. Sålunda har bland annat Arbetarnas Bildningsförbund (A. B. F.) sedan flera år tillbaka åtnjutit statsanslag, det senaste budgetåret uppgående till 26,000 kronor. Samma belopp föreslås i år. Även Jordbrukareungdomens Förbund (J. U. F.) har en följd av år erhållit anslag av staten, de senaste åren uppgående till 15,000 kronor årligen, vilket belopp även äskas i årets statsverksproposition. Vidare har J. U. F. den 14 december 1928 av Kungl. Maj:t beviljats ett anslag av lotteri-medel å 100,000 kronor.

Man gör visserligen gällande, att de nämnda sammanslutningarna äro opolitiska, men faktum torde dock vara, att de bakom sig ha starka politiska partier, nämligen respektive socialdemokraterna och högern. Anslaget torde också kunna motiveras, om medlen blott icke användas till öppen eller maskerad politisk agitation.

Ett annat i stort sett jämställt förbund, Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund (S. L. U.), som bedriver upplysningsverksamhet bland landsbygdens ungdom, åtnjuter däremot intet som helst anslag av staten. S. L. U. är i politiskt avseende anslutet till bondeförbundet, men bedriver därjämte en opolitisk verksamhet genom studiecirklar, föreläsningar (förmåligast berörande jordbruksspörsmål), upprättande av förenings- och vandringsbibliotek, anordnande av tävlingar i jordbruksarbeten med prisbelöning av framställda produkter eller av utförd arbetsprestation o. s. v.

Av förbundets program inhämtas, att dess syftemål bland annat är,

»att hos de unga stärka kärleken till hemmets jord samt söka bibringa dem håg, lust och duglighet i jordbrukarens levnadskall;

att genom ett kraftigt bedrivet inre fostringsarbete utbilda och utveckla jordbrukarungdomen till kunniga och dugande medborgare samt till verk samma kämpar för jordbrukets och landsbygdsbefolkningens höjande;

att bereda landsbygdens ungdom sunda, goda och förädlande förströelser samt väcka och tillgodose dess bildningsintresse och därigenom motverka ett osunt, andligen och kroppsligen nedbrytande nöjesliv;

att tillvarataga och vårda allt framtidsdugligt och utvecklingsbart i fäderne-ärvd bonde- och hembygdskultur, återuppliva gamla goda seder och bruk samt lekar och idrotter, som i gångna tider givit glans, lyftning och karaktär åt bygdens liv.»

Förbundets medlemsantal uppgår för närvarande till över 12,000. Man bör betänka, att landsbygdens ungdom icke har samma möjligheter till förströelse och självbildning som ungdomen i städer eller andra mera tätbebyggda samhällen. Detta förhållande medverkar otvivelaktigt till den ofta beklagade flykten från landet till städerna. Varje åtgärd, som kan vara ägnad att skapa trevnad för landsbygdens ungdom, öka dess kunskaper och stärka dess kärlek till jordbruksyrket, borde därför vara värd att understödja.

Något missbruk av eventuellt beviljade medel i politiskt syfte är fullständigt uteslutet, och om något anslag beviljas, finnes ju samma kontrollmöjligheter mot S. L. U. som mot de övriga förbunden. Endast rent formella skäl kunna komma i betraktande, och dessa böra enligt min mening få vika för den nytta ett mindre anslag skulle göra genom att bereda ökad trevnad och större bildningsmöjligheter åt många tusen av landsbygdens ungdom.

På grund av vad jag här anfört, vågar jag hemställa,

att riksdagen ville bevilja ett anslag av 10,000 kronor till Svenska Landsbygdens Ungdomsförbund för opolitisk upplysnings- och bildningsverksamhet bland landsbygdens ungdom.

Stockholm i januari 1929.

Harald Laurin.
